

OSNOVNI SUD U PRIŠTINI

Broj predmeta 721/12

Objavljene presude ne moraju biti pravosnažne i mogu biti predmet žalbi po važećem zakonu.

(UVOD)

Presuda nosi datum 08/12/2014

PRESUDA U IME NARODA

Shodno članovima 359 *et seq.* Zakona o krivičnom postupku Kosova (u daljem tekstu ZKPK) *ex vi* članom 541. stav 1. ZKPK, Osnovni sud u Prištini u ovom predmetu u pretresnom veću sastavljenom od sudija EULEX-a Jorgea Martins Ribeire (kao predsednika veća) i Manuela Soaresa, zajedno sa kosovskim sudijom Aferditom Bytyqi, i Davidom Hegartyjem kao pravnim službenikom.

Ovaj krivični predmet vodio se protiv okrivljenih H. S., S. B. i A. M., koji su optuženi izmenjenom optužnicom (prvobitno PPS br. 01/2012. od 14/02/2012), od 07/11/2013, Specijalnog tužilaštva Republike Kosovo, STRK u kojoj se optuženi terete “*da su u saizvršilaštvu počinili krivično delo pokušaj ucene, član 268. stav 2. u vezi sa članom 23. i 20. Krivičnog zakona Kosova*” (Privremeni krivični zakon Kosova, PKZK, trenutno predviđeno članom 28. stav. 2. zajedno sa članom 341. stav 2. Krivičnog zakona Kosova), i optužbe koja je naknadno bila predmet naloga od 14/10/2013 (i o kojoj se ponovo raspravljalo na prvom ročištu održanom 3. decembra 2013), tokom kojeg je navedeno da u slučaju da činjenice navedene u optužnici budu dokazane, da će sud morati da uzme u obzir i krivično delo “neovlašćeno fotografisanje i drugo snimanje” predviđeno članom 171. PKZK

(trenutno član 205. KZK) kako bi se utvrdilo da li je to krivično delo počinjeno ili ne i da sud razmotri da li su ispunjeni svi proceduralni zahtevi.

Nakon prvog ročišta održanog 03/12/2013 i ročišta na glavnom pretresu otvorenih za javnost održanih 17/01/2014, 25/02/2014, 26/03/2014, 15/04/2014, 15/04/2014/ 17/06/2014, 03/09/2014, 01/12/2014 i 04/12/2014, veće je većalo i glasalo 05/12/2014.

Većanje i glasanje je obavljeno u skladu sa odredbama člana 365. i člana 470. *et seq.*, do člana 473. Zakona o krivičnom postupku Kosova, u daljem tekstu ZKPK.

Presuda je usmeno objavljena 08. decembra 2014. u skladu sa odredbama člana 366. ZKPK, u prisustvu tužioca STRK Reshata Millakua, oštećene strane, okrivljenih i njihovih branilaca, shodno navedenim odredbama, zajedno sa članom 470. *et seq.* ZKPK.

Osnovni sud u Prištini dana 08. decembra 2014. javno objavljuje sledeću:

(DISPOZITIV)

PRESUDU

prema optuženima

1- H. S., nadimak "D. i V." (L. U.), sin M. S. i A. T., muškog pola, rođen xx xxxt xxxx u selu xxxxxx, opština xxxxx, sa prebivalištem u selu xxxx, xxxx, opština xxxx, albanske nacionalnosti, državljanin Kosova i Sjedinjenih Američkih Država, oženjen, poslovni čovek, nosilac lične karte broj RKS 000.... Okrivljenom su pomagali branioci B.B (kao glavni branilac) i Xh.M..

2 – S. B., nadimak "P.", sin N. B. i D. S. B., muškog pola, rođen xxxx xxxx xxxx u selu xxxxx, opština xxxx, sa prebivalištem u selu xxxxx, opština xxxx, albanske nacionalnosti, državljanin Kosova, oženjen, trgovac, nosilac lične karte broj RKS 000.... Okrivljenom je pomagao branilac B.M.

3- A. M., nadimak "L.", ćerka I. M. i D. A., ženskog pola, rođena xxx xxx xxxx u selu xxxxx, opština xxxx, sa prebivalištem u selu xxxx, opština xxxx, albanske nacionalnosti, državljanka Kosova, neudata, student pravnog fakulteta, nosilac lične karte broj RKS 000.... Okrivljenoj je pomogao branilac A.B.

i, shodno članu 362, stav. 1, i 370, stav. 3. ZKPK:

Okrivljeni H. S. nije kriv za optužbu da je u "saizvršilaštvu počinio krivično delo pokušaj ucene, iz člana 268. stav 2. u vezi sa članovima 23. i 20. Krivičnog zakona Kosova", zato jer nije dokazano da je optuženi počinio dela za koja se tereti (član 364, stav 1.1.3, ZKPK.), odnosno, nije utvrđeno da je "kako bi za sebe pribavio (...) protivpravnu korist, pošto oštećeni F. P., nije prihvatio ponudu (...), da im proda pet hektara zemljišta u Peći uprkos njegovim zahtevima, okrivljeni su pristali da primoraju oštećenog F. da prenese dva hektara zemljišta od površine na koju se odnosi ucena, na način da je okrivljeni S. B. dao kameru okrivljenoj A., (...) i prema dogovoru između oštećenog F. i okrivljene A. M., oni su negde oko ponoći otišli u motel "Motrat Binjak" ("Sestre bliznakinje") (...) i dok su oni u sobi vodili ljubav, okrivljeni je preko daljinskog upravljača aktivirao kameru koja je pokrenula snimanje, a onda je (...) okrivljeni S. B., koji je dana 11.01.2012. (...) tražio od oštećenog F. da prenese na njegovo ime dva hektara zemljišta u Peći, s obzirom da je F. to odbio, gde su mu kasnije prikazali na telefonu snimak koji je okrivljena A. načinila u pomenutom motelu, zapretivši mu da ukoliko ne prenese zemljište u roku od 48 časova, da će oni javno objaviti snimak preko YouTube-a (...). Uprkos pretnjama, oštećeni F. je odbio da izvrši prenos dva hektara zemljišta na njihovo ime".

i

Okrivljeni S. B. i A. M. nisu krivi za optužbu da su u "saizvršilaštvu počinili krivično delo pokušaja ucene, iz člana 268. stav 2. za koje se terete, u vezi sa članom 23. i 20. Krivičnog zakona Kosova".

Umesto toga, većinom glasova, okrivljeni S. B. i A. M. su krivi za optužbu da su u "saizvršilaštvu počinili krivično delo pokušaj ucene, iz člana 268. stav 1. u vezi sa članovima 23. i 20. Krivičnog zakona Kosova", što je delo koje je blaže od onog za koje se terete, što je sasvim isto delo, ucena, bez otežavajućih okolnosti

predviđenih u stavu 2, odnosno kao pripadnici “grupe”, te stoga prava odbrane nisu ugrožena ovom odlukom.

Oni su proglašeni krivim tako što je utvrđeno da su počinili dela za koja se terete (član 365, stav 1.1.1 do 1.1.3 i 1.1.6, ZKPK), odnosno, utvrđeno je da su se: *“u cilju pribavljanja protivpravne koristi za sebe ili druge (...), okrivljeni saglasili da primoraju oštećenog F. da prenese dva hektara zemljišta od površine na koju se odnosi ucena, na način tako što je okrivljeni S. B. dao broj telefona oštećenog F. 044/000-000, sada okrivljenoj A. M., koja mu je na početku poslala SMS poruku a kasnije, nakon uspostavljenog telefonskog kontakta između okrivljene i oštećenog F., dogovorili se da odu u motel kako bi imali seksualni odnos, koji je okrivljena A., bez njegovog znanja, snimala kamerom. Okrivljeni B. je predao kameru okrivljenoj A., koja se mogla aktivirati daljinskim putem; dana 07.01.2012, prema dogovoru između oštećenog F. i okrivljene A. M., oni su negde oko ponoći otišli u motel “Motrat Binjak” (“Sestre bliznakinje”) koji se nalazi u blizini raskrsnice Priština-Uroševac-Lipljan i dok su oni u sobi vodili ljubav, okrivljeni je putem daljinskog upravljača pokrenuo snimanje na kameri, a zatim je predao kameru okrivljenom S. B., koji je 11.01.2012 (...) otišao u kafić “F. Café”, u vlasništvu oštećenog F. P., koji se nalazi ispred Okružnog suda u Prištini; okrivljeni S. je zatražio od oštećenog F. da na njegovo ime prenese dva hektara zemljišta u Peći, a s obzirom da je to F. odbio, «ovaj» mu je nakon toga na telefonu pokazao snimak koji je okrivljena A. načinila u pomenutom motelu, zapretivši mu da će ukoliko ne bude izvršio prenos zemljišta u roku od 48 časova, «on» javno objaviti snimak preko YouTube-a i na taj način nauditi njegovoj časti i ugledu. Uprkos pretnjama, oštećeni F. je odbio da prenese (...) dva hektara zemljišta na «njegovo» ime”.*

Izrečene kazne:

Shodno članovima 268. stav 1. 20. stav. 2, 38. 64. stav. 1. 42. 43. stav 2. i 44. PKZK, okrivljeni B. se osuđuje na kaznu u trajanju od 1. godinu i 6. meseci zatvora. Ova kazna zatvora neće biti izvršena ukoliko okrivljeni ne počinu drugo krivično delo u periodu od 2. godine.

Shodno članovima 268. stav 1. 20. stav 2. 38. 64. stav 1. 42. 43. stav 2. i 44. PKZK, okrivljena A. M. se osuđuje na kaznu od 6 meseci zatvora. Ova kazna

zatvora neće biti izvršena ukoliko okrivljena ne počini drugo krivično delo u periodu od 1. godine.

Zaplena predmeta: Nema predmeta navedenih u optužnici koji su bili podložni zapleni.

Nema odštetnog zahteva: bez obzira, oštećena strana bi trebala da zna da postoji mogućnost građanske parnice (osim u vezi sa onim predmetima koji su u toku, ukoliko tako odluči).

Troškove postupka (kako je utvrđeno članom 450. ZKP) plaćaju okrivljeni S. B. i A. M. Shodno članu 450, stav 2.6. paušalni iznos je 100 evra za svakog od okrivljenih navedenih u prethodnom stavu.

Sud ne vidi potrebu, *ex officio*, da ova presuda bude objavljena u štampi, na radiju ili televiziji, član 365. stav 1.1.6. ZKPK, u cilju zaštite vrednosti pravde i javnog interesa.

(OBRAZLOŽENJE PRESUDE)

OBRAZLOŽENJE

A) Pretresno veće i nadležnost:

Stranke nisu imale prigovor na sastav pretresnog veća. Shodno članu 472. stav 1. ZKPK, veće je mišljenja da je sud nadležan, a shodno članu 9. stav 1. Zakona o sudovima (Zakon br. 03/L-199) prvostepeni sud u Republici Kosovo biće Osnovni sud, u ovom slučaju (stav 2) Osnovni sud u Prištini je taj koji ima teritorijalnu nadležnost i u skladu sa članom 11. stav 1. istog zakona, Osnovni sud ima nadležnost da sudi u prvom stepenu u svim slučajevima, osim ukoliko nije drugačije predviđeno zakonom.

B) Činjenični postupak:

B.1- Dana 12. januara 2012. STRK je pokrenuo istragu protiv okrivljenih H. S., S. B. i A. M. što je rezultiralo podizanjem optužnice protiv njih 12. septembra 2012. Nakon izdavanja naloga o zakazivanju prvog ročišta, od 22. oktobra 2013. STRK je 7. novembra 2013. podneo izmenjenu optužnicu (pisane greške u imenima, brojevima i ostale greške) protiv okrivljenih H. S., S. B. i A. M.

B.2- U ovoj optužnici STRK optužuje okrivljene za sledeće činjenice: “U nameri pribavljanja protivpravne koristi za sebe ili druge, nakon što je oštećeni F. P., odbio zahtev okrivljenog H. S., da mu proda pet hektara zemljišta u Peći, uprkos upućenim zahtevima, okrivljeni su se saglasili da primoraju oštećenog F. da prenese dva hektara zemljišta površine na koju se odnosi ucena, na taj način što je okrivljeni S. B., dao broj telefona oštećenog F. 044/000-000, sada okrivljenoj A. M., koja mu je na početku poslala SMS poruku a kasnije, nakon uspostavljenog telefonskog kontakta između okrivljene i oštećenog F., dogovorili se da odu u motel kako bi imali seksualni odnos, koji je okrivljena A., bez njegovog znanja, snimala kamerom. Okrivljeni S. B. je predao kameru okrivljenoj A., koja se aktivira daljinskim putem; dana 07.01.2012, prema dogovoru između oštećenog F. i okrivljene A. M., oni su negde oko ponoći otišli u motel “Motrat Binjak” (“Sestre bliznakinje”) koji se nalazi u blizini raskrsnice Priština-Uroševac-Lipljan i dok su oni u sobi vodili ljubav, okrivljeni je putem daljinskog upravljača pokrenuo snimanje na kameri, a zatim je predao kameru okrivljenom S. B., koji je 11.01.2012. zajedno sa neidentifikovanom osobom otišao u kafić “F”, u vlasništvu oštećenog F. P., koji se nalazi ispred Okružnog suda u Prištini; okrivljeni S. je zatražio od oštećenog F. da na njegovo ime prenese dva hektara zemljišta u Peći, a s obzirom da je to F. odbio, oni su mu kasnije na telefonu pokazali snimak koji je okrivljena A. načinila u pomenutom motelu, zapretivši mu da će ukoliko ne bude izvršio prenos zemljišta u roku od 48 časova, oni javno objaviti snimak preko YouTube-a i na taj način nauditi njegovoj časti i ugledu. Uprkos pretnjama, oštećeni F. je odbio da prenese dva hektara zemljišta na njihovo ime.”

B.3- S obzirom na gore navedene činjenice, STRK je optužio okrivljene za krivično delo pokušaj ucene, iz člana 268. stav 2. u vezi sa članom 23. i 20. Krivičnog zakona Kosova” (- PKZK, trenutno predviđeno članom 28. stav 2. zajedno sa članom 341. stav 2. Krivičnog zakona Kosova), navodno izvršeno u

saizvršilaštvu, član 31. KZK. U nalogu od 22. oktobra 2013. sud je izjavio da u slučaju da činjenice budu utvrđene kao takve, da bi trebalo razmotriti postojanje ili nepostojanje krivičnog dela “neovlašćeno slikanje i drugo snimanje”, po članu 205. stav 1. KZK.

B.4- Prvo ročište je održano 3. decembra 2013. na kojem je strankama dat rok od 10 dana za podnošenje predloga, prigovora ili zahteva.

B.5- Okrivljena A. M. je 11. decembra podnela zahtev za odbacivanje optužnice a 13. decembra 2013. okrivljeni H. S. i S. B. podneli su zahteve sa istom namerom, iako obrazloženje u vezi tih zahteva nije bilo isto. STRK nije odgovorio na nijedan od tih zahteva. Rešenjima od 17. decembra 2013. (u odgovoru okrivljenoj A. M.) i 9. januara 2014. (u odgovoru okrivljenima H. S. i S. B.) zahtevi su odbijeni. Na ova rešenja uložene su žalbe a 4. februara 2014. Apelacioni sud je odbio žalbe i potvrdio ožalbena rešenja prvostepenog suda.

B.6- Dana 3. marta 2014. godine, shodno članu 256 ZKPK i članu 31. Ustava Kosova, okrivljeni H. S. je predložio ispitivanje 6 svedoka kao svedoke odbrane (H S., Halim S., M. S., M. H., M. Z. i I.Z.), objašnjavajući okolnosti o kojima će svedočiti i relevantnost za predmet suđenja, i pridružio je dokumenta u vezi sa prethodnim dogovorom za kupovinu zemljišta 2006. godine, između njega i oštećene strane, F. P., i tekućim postupcima vezano za takve dogovore. Tokom suđenja, prevodi na engleskom jeziku ovih dokumenata su pridodati spisima predmeta.

B.7- Kako je napred izneto, prvo saslušanje je održano dana 3/12/2013, a ročišta glavnog pretresa, koja su bila otvorena za javnost, su održana 17/01/2014, 25/02/2014, 26/03/2014, 15/04/2014, 15/04/2014/ 17/06/2014, 03/09/2014, 01/12/2014 i 04/12/2014. Sudsko veće je održalo većanje i glasanje 05/12/2014.

C) Izjava o osnovama shodno članovima 364, 365. i 370. ZKPK:

C 1) - Dokazane činjenice koje su relevantne za donošenje odluke:

C.1.1 - Dana 11. septembra 2006. godine, oštećena strana F. P. i okrivljeni H. S. su sklopili ugovor o kupoprodaji nepokretnosti. Na osnovu dokumentacije

koja je dostupna u spisima predmeta, radilo se o prodaji 15 hektara zemljišta u Peći, a dogovorena cena je bila 450000 evra. U tom ugovoru, prodavac zemljišta je bio F. P. dok je kupac bio H. S., koji je koristio “*lažnog kupca*”, njegovog zeta M. H., čije ime je uneto u ugovor kao kupac i ugovor je sačinjen u kancelariji advokata koga je prodavac odabrao, Mr. M. S., advokat iz Prištine. Ugovor je potpisan 11/09/2006.

C.1.2 - U toku su sporovi u vezi sa napred pomenutim ugovorom:

C.1.2.1 - Okrivljeni H. S., iako je građanska tužba podneta od strane njegovog zeta, M.H. (kupac, sa formalne perspektive), tvrdi da mu nije preneto 5 hektara kako je trebalo biti, jer su u to vreme bili pod hipotekom. Tih “5 hektara” odgovaraju površini od 4,847 hektara koje se prvobitno opisuju u geodetskoj službi kao parcela 4102/7 koja je kasnije podeljena od strane sada oštećene strane na 96 novih parcela, prema novim registracionim brojevima u katastarskoj zoni u Peći. Te činjenice je u tužbi opisao M.H. protiv sada oštećenog F., od 30. maja 2012. godine, pred Opštinskim sudom u Peći. Tužilac je od suda zatražio da se obaveže tuženi (sada oštećeni F.) da ispuni svoje ugovorne obaveze na način da pred nadležnim organom potpiše odgovarajuću dokumentaciju za prenos vlasništva sa imena tuženog na jednog od tužilaca, i da ukoliko tuženi to ne uradi, onda će presuda zamenjivati dokument i biće korišćena kao osnov za sprovođenje izmena u katastarskoj kancelariji u Peći, upisujući tužioca kao vlasnika imovine. Rešenjem od 15/06/2012, u predmetu broj 472/12, Opštinski sud u Peći je usvojio zahtev za “privremene bezbednosne mere za obezbeđivanje potraživanja, (...) a tuženom F. (B.) P. iz Prištine se zabranjuje da otuđi, stavi pod hipoteku, iznajmi ili da preduzme bilo kakve građevinske radove na sledećim katastarskim parcelama (...) u ukupnoj površini od” 4,847 hektara do okončanja građanske parnice C. nr. 472/12 donošenjem meritorne odluke.

C.1.2.2 - Dana 30/09/2013 sada oštećeni F. P. je Osnovnom sudu u Peći podneo građansku tužbu protiv M.H. u kojoj tvrdi da je sklopio ugovor sa tuženim, ugovor od 01/06/2006, u kojem je on prodavao 15 hektara za cenu od 450000 evra i navodi da tuženi nije ispunio svoje obaveze, da cena odgovara 30000 evra po hektaru i da je on platio ukupno samo 200000 evra, dakle on je platio površinu od 6,6 hektara, a 10 hektara je već preneto. Tvrdi da je, između ostalog, tuženi u saučesništvu sa svojim prijateljima njega ucenjivao, pretio mu i primorao ga

protivno njegovoj volji u vezi sa posedom (...) površine od 10,15 hektara (...) primorali su ga da potpiše i overi kupoprodajni ugovor u Osnovnom sudu u Peći za iznos novca od 200000 evra. Od suda traži da donese presudu kojom će obavezati tuženog da nadoknadi štetu u iznosu od 334000 evra za površinu od 3,34 hektara ili da delimično poništi ugovor od 11/09/2006 tako da se tužiocu vrati u državinu i na korišćenje parcela koje odgovaraju površini od 2,96 hektara i "41,46" hektara.

C.1.2.3 - Dana 18/09/2013, u predmetu Osnovnog suda u Peći br. 472/12, utvrđeno je da je ovaj krivični predmet "preliminarno pitanje" pa je stoga pravni postupak po predmetu obustavljen zbog postojanja preliminarnog pitanja, i da će postupak početi nakon donošenja konačne odluke po ovom krivičnom predmetu. Stranke u postupku su odustale od prava na žalbu.

C.1.3 - Okrivljeni H. S. je stric okrivljenog S. B. i pozajmio je novac od tog nećaka, okrivljenog B., kako bi napravio posao kupovinom zemljišta u Peći oštećenom F.. Pozajmljeni iznos se kreće u rasponu od 40000 evra, prema rečima okrivljenog B., pa do 45000 ili 45500 evra, prema rečima okrivljenog S.. Dogovor je bio da okrivljeni B., na kraju, bude isplaćen ne gotovim novcem, već delom zemljišta koje je predmet dogovora, u Peći, jer je on rekao svom stricu da je zainteresovan za zemlju u Peći. Zemljište kojim bi on bio isplaćen se nalazi među "5" hektara koji su takođe predmet nerešenih građanskih sporova, odnosno u građanskom sporu M.H. protiv oštećenog F.

C.1.4 - Okrivljeni B. je znao za tekuće sporove povodom zemljišta, i u septembru ili oktobru 2011. godine pokušao je da direktno stupi u kontakt sa F., odlazeći u njegov kafić, smatrajući da će rešiti problem što se njega tiče, odnosno ono što je on već smatrao zemljištem koje treba njemu pripasti, 2 hektara, kao oblik plaćanja za novac koji je pozajmio. Kako nije našao F., tražio je od jednog od njegovih radnika njegov broj telefona i pokušao da ga u nekoliko navrata kontaktira tokom narednih 2 ili 3 dana; taj pokušaj da stupi u kontakt nikada nije uspeo. Pošto je okrivljeni bio zabrinut za svoju nadoknadu, obratio se svom stricu, okrivljenom S., pitajući ga kako se stvari odvijaju, kakva su očekivanja da se reše tekući sporovi, gde ga je stric obavestio da će ponovo pokušati da stupe u kontakt sa F. kako bi pokušali da reše probleme, u suprotnom pokrenuće građansku parnicu. Okrivljeni B. je tvrdio da ukoliko se pokrene građanska tužba, može proći 2 ili 3 godine do dobijanja konačne odluke, što ga je zabrinjavalo.

C.1.5 - Okrivljeni B. je, u međuvremenu, a pre Nove godine, sa znanjem trećeg lica, otišao do svoje stare prijateljice A. M., sada takođe okrivljene, govoreći joj da je zabrinut i da ima problem sa sada oštećenim F., na šta ga je ona upitala da li mu može nekako pomoći da reši taj problem, i onda joj je on predložio da tako urade, tražeći od nje da izađe sa oštećenim F. i da spava sa njim, i da to snimi kako bi iskoristili snimak protiv oštećenog F.. Nakon što je na prvi pogled odbila, i zbog toga što je okrivljeni B. insistirao, ona je konačno pristala da to uradi, da učestvuje u planu koji je osmislio okrivljeni B., jer joj je okrivljeni B. obećao da će joj to nadoknaditi, odnosno da će joj ponuditi posao.

C.1.6 - Okrivljeni S. B. i A. M., zajedno sa neidentifikovanim trećim licem, složili su se da putem ucene primoraju oštećenog F. da prenese dva hektara zemljišta u Peći na S. B..

C.1.7 - Prilikom izvršenja plana, okrivljeni S. B. je dao tadašnji broj telefona oštećenog F. 044/200-385 okrivljenoj A. M. - koja je na početku poslala SMS poruku i nakon toga, nakon telefonskog kontakta između okrivljene i oštećenog F. P. - da odu u motel kako bi imali seksualni odnos; okrivljena A. bi potom, bez njegovog znanja, kamerom snimala događaj.

C.1.8 - Okrivljeni S. B. je otišao u Skoplje kako bi kupio kameru, kameru koju je dao okrivljenoj A., koja se aktivirala daljinskom kontrolom. Dana 07.01.2012, prema dogovoru između oštećenog F. i okrivljene A. M., otišli su otprilike u podne u motel "Motrat Binjak" ("Sestre bliznakinje") u blizinu raskrsnice puteva Priština - Uroševac - Lipljan.

C.1.9 - Dok su se nalazili u sobi u krevetu u seksualnom odnosu, okrivljena A. M., koju je oštećeni u to vreme znao pod imenom "D.", je daljinskim upravljačem aktivirala kameru koja ih je snimala, i potom je kameru dala okrivljenom S. B., koji je snimak prekopirao na mobilni telefon.

C.1.10 - S. B. je 11.01.2012 otišao u kafić "F.", koji je u vlasništvu oštećenog F. P., koji se nalazi ispred Okružnog suda u Prištini. Okrivljeni S. B. je od oštećenog F. tražio da mu prenese dva hektara zemlje u Peći.

C.1.11 - S obzirom da je F. P. odbio, okrivljeni S. B. mu je potom pokazao na telefonu gore pomenuti snimak, koji je okrivljena A. M. napravila u pomenutom

motelu, dok su se nalazili u krevetu. Na snimku koji je pokazao oštećenom, video se samo gornji deo leđa oštećenog, jer su od pojasa pa nadole tela bila pokrivena čaršavom ili ćebetom.

C.1.12 - Okrivljeni S. B. je pretio oštećenom F. P. da ukoliko ne prenese zemlju u roku od 48 sati, on će snimak objaviti u javnosti putem portala YouTube.

C.1.13 - Uprkos pretnji, oštećeni F. P. je odbio da zemljište od 2 hektara prenese na S. B..

C.1.14 - Pretnje se nisu ponovile.

C.1.15 - U vreme pomenutih radnji, okrivljeni su bili u stanju da razumeju i kontrolišu svoje postupke.

C.1.16 - Okrivljeni S. B. i okrivljena A. M. su godinama bili prijatelji, i ranije su imali poslove, vezano za kupovinu i prodaju keramike.

C.1.17 - Okrivljeni H. S. je bogat, poseduje nepokretnosti na Kosovu. On je imigrant, biznismen u Sjedinjenim Američkim Državama. On je oženjen, otac 6 dece, a studirao je književnost.

C.1.18 - Okrivljeni S. B. je oženjen, otac 4 dece, on je trgovac, poseduje kafić i ima srednjoškolsko obrazovanje, a iako je pohađao ekonomski fakultet, nije ga završio. On izdržava domaćinstvo, koje broji 6 lica.

C.1.19 - Okrivljena A. M. nije udata, nema dece i studira pravo u Prištini.

C.1.20 - Okrivljeni nisu prethodno osuđivani.

C.1.21 - Na ročištu pred sudom, okrivljeni B. se prilikom davanja iskaza izvinio svima, uključujući i oštećenom, i priznao je većinu činjenica.

Obrazloženje

Obrazloženje ne bi trebalo da bude ponavljanje dokaznog materijala, njegova funkcija je da se omogući razumevanje odluke u vezi sa tim da li su činjenice dokazane ili ne.

Postojanje ugovora su pomenuli i oštećeni i okrivljeni S., zajedno sa svedokom koji je predložio okrivljeni S. o čemu je on i svedočio, odnosno zet M.H. i advokat iz Prištine koji je izabran od strane oštećenog i u čijoj je kancelariji ugovor sačinjen, M. S. Takođe je i okrivljeni B. dao izjave u vezi sa ugovorom. Verzije su različite i obe strane su imale nedoslednosti u svojim verzijama. Osim toga, spis predmeta sadrži dokumenta u vezi sa ugovorom i građanskim tužbama koje su u toku i koje su povezane sa istim, a takođe i svedoci koje je predložio okrivljeni su sudu omogućile da utvrdi postojanje ugovora.

Biće navedene neke primedbe u vezi sa ovim pitanjem. U pogledu ugovora o kupovini zemljišta između oštećene strane i okrivljenog S., i iako su dokumenta pridružena (od strane okrivljenog S. i STRK dana 27/02/2014, tabulator 23 - uveden shodno članu 244. stav 3. ZKPK) i svedoci ispitani, sud nije bio spreman da utvrdi tačne uslove ugovora – i sud u tom smislu naglašava da postoji građanski spor koji je u toku pred Osnovnim sudom u Peći i ovaj slučaj ne treba koristiti, ili služiti, da proizvede kolateralne dokaze za taj spor, iako se ovaj smatra tamo kao “preliminarno pitanje”. Najvažnije je reći u tom pogledu da sud nije težio proaktivno da ustanovi detalje prethodnog poslovnog odnosa između oštećenog i okrivljenog H. S. jer je sa kriminalne tačke gledišta nerelevantno, jer se izvršenje krivičnog dela, ili pokušaja da se delo izvrši, ne može opravdati navodnim kršenjem ili delimičnim izvršenjem ugovora.

Važno je primetiti da je okrivljeni S., kako ćemo videti u nastavku, porekao izvršenje krivičnog dela, što „važnost“ ugovora čini još više suvišnim. U vezi sa činjenicom da je pravi kupac bio okrivljeni S. nije predočen nijedan logični dokaz povodom razloga zašto je u ugovoru stajalo ime M.H., jer to što je u Americi ne predstavlja razlog koji nekog sprečava da unapred, pre odlaska, pripremi ovlašćenje, čisto u slučaju da bude zatrebalo, da ne spominjemo da je u tekućem predmetu u sudu u Peći okrivljeni sebe nazvao “suvlasnikom”, iako je tužilac formalni vlasnik - svedok M.H. je potvrdio da je zet H. S. kao i da je H. S. bio taj koji je bio uključen u pregovorima i kupovini zemlje.

Takođe je važno, kako je već rečeno, zauzeti kasan stav u pogledu građanskih pitanja, jer se ovaj predmet ne može koristiti da “pruži dokaze” građanskim sporovima koji su u toku. U tom smislu se može reći mnogo stvari, međutim, ovo je krivični predmet povodom ucene, a ne preliminarno pitanje,

takoreći, za građanski predmet, jer postoje različiti zahtevi od strane građanskih stranaka, da ne pominjemo da se ucena ili prinuda o kojoj je ovde reč vezuje za 2012. godinu, a ne 2006. kada je originalni ugovor sačinjen u kancelariji advokata F..

Presretnuti razgovori i listinzi telefonskih poziva koji su navedeni u optužnici (i predstavljaju prihvatljiv dokaz) se mogu koristiti da se opravda odluka suda u pogledu činjenica, jer je bilo poklapanja između sadržaja njihove komunikacije i realnosti, događaja, gde su se odvijali, što je potvrđeno drugim sredstvima i, konačno, oštećeni su prepoznali osumnjičene, odnosno da su to okrivljeni B. i okrivljena A..

Tekstualne poruke koje su razmenjene između okrivljenih S. B. i A. (od 15/12/2011 do 08/01/2012 i od 10/01/2012 do 13/01/2012) su veoma jasne i potvrđene događajima koji su se odigrali, kulminirajući snimkom sa sastanka u motelu i snimka koji je pokazan oštećenom, na kome je prepoznao sebe. Uključenje trećeg lica proizilazi iz konteksta sms poruka, odnosno “obećao je da nije važno da li će ovo biti uspešno ili ne”, od 13/01/2012, i presretnutih telefonskih razgovora, kao onaj između S. B. i nepoznatog lica dana 12/01/2012 u 19.19.35h i 22.13.21h. (u vezi sa kontroverzom povodom utvrđivanja angažovanja okrivljenog S. u zaveri, proizlazeći iz presretnutog telefonskog razgovora u 19.19.35 h, važno je napomenuti da sud nalazi da to nije evidentno, jer se u engleskom transkriptu ne nalazi referenca na nećaka, a takva referenca se pominje tek na ročištu pred sudom održanim 04/12/2014).

Sud smatra da je nepotrebno, u tom pogledu, ponavljati sadržaje svih dokaza koji su navedeni u optužnici. To su zakoniti dokazi koje je sud uzeo u obzir.

Oštećeni je potvrdio da je okrivljeni B. otišao da ga upita da (mu) prenese 2 hektara i da je ostavljeni rok bio 48 sati, a u pogledu okrivljene A. M. (iako mu je u to vreme ona rekla da se zove “D.”) potvrdio je činjenice kako je navedeno gore i u optužnici. Jedino neslaganje je bila činjenica da je prema njegovim rečima u njegovom kafiću bila i treća osoba 11/01/2012 kada je B. tamo otišao. Takođe je potvrdio da na ugovoru sa okrivljenim S. stoji ime M.H. na zahtev H. S..

Ipak, okrivljeni S. i B. su svedočili.

Okrivljeni S. je porekao da bilo šta zna ili da je umešan u ucenu, prezentovao je svoju verziju povodom ugovora navodeći zemlju koju je kupio oštećenom F. i dotakao se drugih pitanja koja nisu relevantna za ovaj slučaj, jer ovo nije građanski spor, kako je napred navedeno. Takođe je napomenuo da se po prvi put sreo sa okrivljenom A. M. u sudnici, na suđenju.

Okrivljeni B. se takođe dotakao detalja koji nisu relevantni. U vezi sa činjenicama koji predstavljaju krivično delo ucene, on ih je priznao, kao i da je organizovao plan za ucenu i da je omogućio sredstva da se ona sprovede. Tvrdi da je uništio snimak. Izrazio je žaljenje i kajanje zbog onog što je uradio oštećenom. Sudu je skrenuo pažnju da je jedini koji radi u svojoj porodici. Porekao je da je otišao u kafić F., da je otišao da uceni oštećenog, zajedno sa trećim licem, jer je insistirao da je u kafić otišao sam.

Identifikacija S. B. i A. M. od strane oštećenog lica, na osnovu prikazanih fotografija, je sprovedena na zakonit način.

Svedoci koje je predložio okrivljeni H. S. su dali izjave u vezi sa dogovorom za kupovinu zemlje, kako je ranije rečeno.

Na zahtev suda u vezi sa krivičnom evidencijom okrivljenih je odgovoreno 09/09/2014.

Svi dokazi izvedeni tokom ročišta su zabeleženi *doslovno*, pa su stoga dostupni za preispitivanje, ukoliko to bude bilo potrebno.

C 2) - Činjenice koje nisu utvrđene:

C.2.1 - Iako F. P. nije prihvatio zahtev okrivljenog H. S. da mu proda ili prenese pet hektara zemlje u Peći, uprkos zahtevima, okrivljeni H. S. se složio sa okrivljenima S. B. i A. M. da ga ucenjuju.

C.2.2 - Okrivljeni B. je bio sa još jednim licem kada je otišao da pokaže snimak u kafiću F. oštećenom F.

C.2.3 - Tačno finansijsko stanje okrivljene A.

Obrazloženje:

Jedino špekulacije, pretpostavke (zasnovane na postojanju ranijih poslovnih odnosa između okrivljenog H. S. i oštećene strane, prema činjenici da je okrivljeni S. B. njegov nećak), van opravdane sumnje, mogu dovesti do utvrđivanja da je okrivljeni H. S. bio druga umešana osoba; s tim u vezi je takođe važno navesti da iako okrivljeni nisu znali da su njihovi telefonski razgovori bili presretani, njegovo ime nikada nije bilo pomenuto.

Okrivljena A. iskoristila je svoje pravo da ostane nema, stoga su određeni aspekti njenog života, tačnije ekonomska situacija, ostali nepoznati.

Izostanak pouzdanosti veća kada je reč o bilo kojoj činjenici, odnosno opravdana sumnja u vezi sa činjenicom, takozvano *non liquet*, mora funkcionisati u korist okrivljenog. Takođe, da bi se izbegli pogrešni zaključci, sud objašnjava da neutvrđivanje činjenice u stvari ne znači utvrđivanje suprotne činjenice ili realnosti. Stoga, kada činjenica nije utvrđena, to jedino znači da nije bilo moguće utvrđivanje iste u skladu sa pravilima procenjivanja dokaza u krivičnom postupku, ne znači da se ona uopšte nije desila.

D –Činjenice i krivična odgovornost optuženih (članovi 361 i 370, stav 7, ZKPK.):

Shodno članu 370, stav 10, ZKPK, “Ako je optuženo lice oslobođeno optužbe, sud će u obrazloženju navesti iz kojih razloga shodno članu 364 ovog zakonika to čini”.

Od tri situacije predviđene članom, okrivljeni H. S. bi, u svakom slučaju bio oslobođen, zbog toga što “ nije dokazano da je optuženo lice učinilo delo za koje je optuženo” (član 364, stav 1.3, ZKPK.). Evidentno je da utvrđene činjenice mogu dovesti samo do takvog zaključka. Činjenice koje mogu biti razmotrene kao sastavni deo krivičnog dela za koje je okrivljeni S. bio optuženi, nisu dokazane. Kada sastavne činjenice nisu utvrđene, razlog za to može biti pozitivni dokaz da okrivljeni nije počinio činjenice koje bi implicirale krivičnu odgovornost ili samo zbog toga da one nisu bile utvrđene, što bi bio slučaj u ovoj situaciji, kao jedan od osnovnih principa procene dokaza, kada postoji sumnja koja se još uvek može

smatrati opravdanom (*non liquet*), je taj da odluka u vezi sa dokazom i njegovom procenom mora biti u korist okrivljenog, kako je gore rečeno, što onda dovodi do ustavnog principa *in dubio pro reo*, član 31, stav 5, Ustava Republike Kosovo, “Svako ko je optužen za krivično deo će se smatrati nevinim, sve dok se ne dokaže njegova/njena krivica”.

Shodno članu 365, okrivljeni S. B. i A. M. biće razmotreni kasnije.

Utvrđene činjenice i krivična odgovornost

U ovom delu prvo će biti razmotren opis krivičnog dela za koje se okrivljeni terete.

Krivično delo ucene navedeno je u članu 268, stav 2 PKZK, trenutno navedeno u članu 341, stav 2, KZK. Elementi samog krivičnog dela su isti u obe verzije zakonika, stav 1, “Svako lice koje, sa namerom da se bi ili drugome pribavi protivpravnu imovinsku korist, prti drugom licu da će otkriti nešto o tom licu ili o licu bliskom njemu što bi štetilo njegovoj časti ili ugledu, i na taj način primora to lice da učini ili propusti činjenje, na štetu njegove ili imovine nekog trećeg”. Ovo krivično delo štiti pravne vrednosti slobode, imovine i pravo na privatni život i privatnost, zajedno sa vrednošću časti (ukoliko se radi o specifičnoj vrsti iznude, koja štiti samo vrednosti slobode i imovine) i može biti počinjeno samo sa namerom, kako se obično dešava kada su u pitanju krivična dela (uglavnom) protiv imovine. Subjektivni element sadrži počinioca i drugu osobu, pošto krivični opis prekršaja glasi „za njega/nju, ili drugu osobu“, dok je normativni element namera sticanja nezakonite koristi.

Kada je reč o ovom poslednjem elementu, toliko puta navedenom u završnim rečima, od ključne je važnosti reći da u ovom konkretnom slučaju nije na sudu da utvrdi pravno rezultat tekućih građanskih parnica, to jest da se mora znati da li predviđeni prenos zemljišta predstavlja nezakonitu korist ili ne. Izuzev toga, može se reći da bez ikakvog direktnog kontakta između oštećene strane i okrivljenog B (da ne pominjemo okrivljenog A, čiji bi slučaj bio čak flagrantan) ne bi došlo do takve kontroverznosti.. Uopšteno govoreći, vredno je pomenuti da čak i ako postoji zakonita osnovna situacija, od trenutka kad je pretnja upotrebljena (umesto pravnih lekova, odnosno građanskih parnica) da bi se primenila „građanska obaveza“, još uvek postoji kršenje krivično zaštićenih vrednosti.

Pretnja je nekompatibilna sa poslom obavljenim na zakonit način. U svakom slučaju, i zbog toga što sud procenjuje da nikakva dalja razrada u vezi sa tim nije potrebna, postavlja se pitanje o razlogu zbog čega su stranke podnele svoje predmete pred sudom u Peći, i zbog čega je onda postojala pretnja? – Sud pita...

Opisni elementi su “preti drugoj osobi da će obelodaniti nešto o njemu/njoj ili o osobama bliskim njemu/njoj, što će naneti štetu njihovoj časti ili reputaciji“, zajedno sa „i na taj način primorava tu osobu da počini ili se uzdrži od izvršenja čina na štetu njegove/njene imovine“.

Otežavajuće okolnosti predviđene u stavu 2 obe verzije izmenjene su novim krivičnim zakonikom, gde je okolnost „rezultira značajnom materijalnom koristi“ zamenjena sa „ili prekršaj rezultira nezakonitom materijalnom dobiti koja prevazilazi deset hiljada (10.000) evra“. Element „pripadnik grupe“ implicira definiciju „grupa ljudi“ trenutno iznetu u članu 120, stav 12, „3 ili više osoba“, dok u prethodnoj verziji takav element nije bio precizno opisan u zakonu, za razliku od drugih koncepata (makar samo radi određene svrhe), na primer „strukturirana grupa“ i „teroristička grupa“ (član 109, stavovi 4 i 5 PKZK). U ovom slučaju, međutim, bilo bi važno dalje razraditi ovu definiciju, i moguće posledice, samo ako bi 4 okrivljena bila proglašena krivim, s obzirom da bi tumačenje zakona koji bi u međuvremenu stupio na snagu bilo korisnije.

Međutim, veće je oslobodilo okrivljene te otežavajuće okolnosti, i za većinu veća je moguće kažnjavanje pod tačkom 1.

Svi članovi veća se slažu da su ispunjeni svi elementi krivičnog dela ucene, iznete u članu 268, stav 1 PKZK, kao i da nije protiv proceduralnih pravila ili pravila odbrane da bude procenjena krivična odgovornost za lakši prekršaj, da ne pominjemo da sud nije obavezan pravnom klasifikacijom činjenica iznetom od strane tužilaštva.

Koncept grupe uvek implicira minimum organizacije, strukture i, na neki način, kontinuitet tokom vremena. U suprotnom bi se to preklapalo sa konceptima saizvršilaštva, pomaganja, podsticanja itd., kao kada bi 2 ili 3 ili više osoba uzelo učešće u istom krivičnom delu, onda bi to bila grupa...

Uzevši u obzir ono što je upravo bilo rečeno, sada je vreme da se razmotri pitanje izvršenja, saizvršilaštva:

Okrivljeni su optuženi da su delovali u saizvršilaštvu. Uzimajući u obzir ustanovljene činjenice i definiciju saizvršilaštva prema članu 23 (danas 31) KZK, “Kada dva ili više lica zajednički izvrše krivično delo zajedničkim učešćem u krivičnom delu ili značajno doprinoseći njegovom izvršenju na bilo koji način, svako od njih će biti odgovorno i kažnjeno na način predviđen za to krivično delo”, okrivljeni S. B. i A. M. su saizvršioc. Dela okrivljene A. M. značajno prevazilaze koncept pomoćnika, ne samo zbog toga što je ona uzela učešće z različitim fazama *iter criminis*, zajedno sa okrivljenim S. B., već takođe zbog toga što je čak “značajni doprinos: (kako je navedeno u članu) dovoljan da se napravi razlika između pomaganja i saizvršilaštva, uzimajući u obzir širok koncept pomaganja iznet u članu 25 (danas 33) KZK, naročito kada sam koncept poziva na otvoreno tumačenje korišćenjem teksta “Pomoć u izvršenju krivičnog dela uključuje, ali se ne ograničava na: (...)”.

Oblik krivičnog dela, pokušaj:

Pokušaj, prema PKZK, poseduje sopstveni pravni okvir definisan u članu 20, stav 1 PKZK, “Ko god sa umišljajem preduzme neposredne korake usmerene na izvršenje krivičnog dela ali ga ne dovrši ili ne budu ispunjeni svi elementi nameravanog dela izvršio je pokušaj krivičnog dela“ i trenutno je definisano u članu 28, stav 1 KZK, “Ko god sa umišljajem preduzme neposredne korake usmerene na izvršenje krivičnog dela ali ga ne dovrši ili ne budu ispunjeni svi elementi nameravanog dela izvršio je pokušaj krivičnog dela ”. Osim manjih izmena u tekstu učinjenim od strane zakonodavca, definicija ostaje ista. Isto se dešava sa Nepodobnim pokušajem i Dobrovoljnim odustankom (pojedinačnim članovima 21 i 22 PKZK, trenutno članovima 29 i 30 KZK).

Pre prelaska na utvrđivanje kazne, vredno je pomenuti još jedno pitanje. S obzirom da sud nije obavezan pravnom klasifikacijom dela (član 360, stav 2, KZK), ranije su iznete određene reference pre krivičnog dela nezakonitog snimanja, predviđenog članom 171 ZKPK (trenutno u članu 205 KZK), sada je vreme da to pitanje bude rešeno. U ovom trenutku, utvrđene činjenice bile bi sastavni deo takvog krivičnog dela, s obzirom da su ispunjeni svi elementi izneti u trenutnom opisu. Danas se krivično delo goni *ex officio* ali u to vreme, shodno članu 3 navedenog člana “Krivični postupci u vezi sa krivičnim delom navedenim u stavu 1 ovog člana biće započeti nakon zahteva”. Stoga, u vezi sa ovim krivičnim

delom, ne može se uzeti u obzir, s obzirom da nije podnet nikakav zahtev koji bi predviđao krivično gonjenje.

U ovom slučaju mi razmatramo pokušaj, pošto rezultat zamišljen od strane okrivljenih nije bio postignut, oni nisu uspjeli da podstaknu žrtvu da izvrši delo (na štetu njegove imovine ili da stekne „nezakonitu korist“, u ovom slučaju).

Nisu svi pokušaji kažnjivi, i to je nešto zbog čega se dole potpisani, predsednik veća, ne slaže sa ostalom dvojicom članova. Ovo izdvojeno mišljenje biće objašnjeno izdvojenim glasanjem koje će biti priključeno ovoj presudi. Shodno odredbama iznetim u članu 471, stav 4 ZKPK, dole potpisani nije glasao o presudi, zbog toga što nije bio obavezan da to učini, kako je navedeno u zapisniku sa većanja i glasanja.

Većina veća se slaže da je ovaj pokušaj kažnjiv, pošto su ispunjene potrebe za kažnjavanje pokušaja, shodno njihovom shvatanju i tumačenju odredbi iznetih u članu 20, stav 2 PKZK, s obzirom da je to istovetno tumačenju iznetom u kosovskoj jurisprudenciji, kada je reč o značenju izraza „kažnjivo kaznom zatvora u trajanju od najmanje tri godine“, na način koji je ekvivalentan izrazu „način na osnovu kojeg kazna zatvora u trajanju od tri godine može biti nametnuta“, što znači da će ovaj pokušaj biti kažnjiv, čak i ako to nije izričito predviđeno zakonom, s obzirom da će takođe biti kažnjiv bilo koji pokušaj ukoliko je maksimalna kazna predviđena za krivično delo iznad tri godine, i u izvodu, na takav način, kazna u trajanju od tri godine može biti nametnuta.

Stoga, i na osnovu takvog shvatanja:

Pokušaj u ovom slučaju je kažnjiv zbog toga što će „pokušaj da se izvrši krivično delo kažnjivo kaznom zatvora u trajanju od najmanje tri godine biti kažnjiv, dok će, kada je reč o drugim krivičnim delima, pokušaj biti kažnjiv samo ako je to izričito predviđeno zakonom“ (član 20, stav 2, PKZK).

Shodno članu 20, stav 3, ZKPK, lice koje pokuša da izvrši krivično delo biće kažnjeno blaže od počinioca, u skladu sa članom 65 (2) ovog Zakonika. Zadnja odredba glasi: “Kazna nametnuta za pokušaj, pomaganje i krivično udruživanje neće biti veća od $\frac{3}{4}$ maksimalne kazne propisane za krivično delo (...).” Danas slična odredba (član 28, stav 3, KZK) na kraju glasi “biće kažnjivo kao da je on/ona počinio/la krivično delo, međutim kazna može biti umanjena”.

Krivično delo ucene “biće kažnjivo kaznom zatvora u trajanju od tri meseca do pet godina”, član 268, stav, 1, PKZK (s obzirom da se ne smatra da će novi krivični zakonik, koji će stupiti na snagu 01. januara 2013 godine biti podobniji), što dovodi do zaključka da je, shodno odredbama iznetim u članu 65, stav 2 PKZK, pokušaj kažnjiv kaznom zatvora u trajanju od tri meseca do (5 godina ili 60 meseci: 4 = 45 meseci ili 3 godine i 9 meseci) 3 godine i 9 meseci.

Uzevši u obzir opšte kriterijume za određivanje kazne, prema članovima 38 i 64, stav 1 PKZK, sud mora uzeti u obzir ne samo olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, već takođe i stepen krivične odgovornosti, motive izvršenja krivičnog dela, intenzitet opasnosti ili štete nanete zaštićenoj vrednosti, okolnosti pod kojima je krivično delo bilo počinjeno, i ti kriterijumi moraju biti procenjeni kad aje reč o utvrđenim činjenicama.

Iz utvrđenih činjenica proizilazi da je glavni organizator bio okrivljeni B, koji je neko vreme za sebe zadržao svoju odluku, dok je pripremao aranžmane, odnosno došao u posed odgovarajućeg uređaja za snimanje, insistirao sa drugim okrivljenim time što je nudio posao, motive, iako je bio treća strana (nije bio strana u dogovoru o zemljištu), iznos uključen u ucenu (2 hektara), da je on bio kreditor svome ujaku (koji je bogat čovek i on se uzdao u svog ujaka da će, pre ili kasnije, na ovaj ili onaj način, dug biti plaćen), i da je on glava porodice koju čine njegova supruga i 4 dece, odlučeno je da je adekvatna kazna za okrivljenog B kazna zatvora u trajanju od 1 godine i 6 meseci.

Iz utvrđenih činjenica, u vezi sa okrivljenom A. M., proizilazi da ona nije bila glavni organizator, da je ona zadržala svoju odluku neko vreme, tačnije insistirajući da ima sastanak sa oštećenim F (putem SMS poruka i telefonskim pozivima), kao i da je pristala nakon što joj je obećano da će dobiti posao, da njena porodična situacija nije poznata, odlučeno je da je adekvatna kazna za okrivljenu A.M. kazna zatvora u trajanju od 6 meseci..

Shodno kriterijumima iznetim u članovima 42 – 44 PKZK, naročito članu 43, stav 2, kazna zatvora biće uslovna tokom perioda od 2 godine za okrivljenog B, i tokom perioda od 1 godine za A. M., što znači da kazna zatvora neće biti izvršena ukoliko okrivljeni ne izvrše drugo krivično delo tokom vremenskih perioda od 2, odnosno 2 godine.

Zaplena objekata: Ne postoje objekti navedeni u optužnici, a koji podležu globi.

Nema imovinskih zahteva: ipak, oštećena strana treba da bude svesna mogućnosti da podnese građansku tužbu (osim tekućih slučajeva, ako je to njegoa odluka).

Troškovi postupka (kako je definisano u članu 450 ZKP) biće plaćeni od strane okrivljenih S. B. i A. M.

Shodno članu 450, stav 2.6, predviđeni iznosi su 100 evra za svakog okrivljenog navedenog u prethodnom stavu.

Sud ne vidi nikakvu potrebu da, *ex officio*, ova presuda bude objavljena u novinama, ili preko radija i televizije, član 365, stav 1.1.6, ZKPK, u cilju zaštite vrednosti pravde i javnog interesa.

Do konačnog okončanja postupka, bilo kakva promena adrese bilo kog učesnika mora biti prijavljena sudu, u skladu sa članom 368, stav 3 ZKPK.

Izvršeno u skladu sa postupkom navedenim u članu 474, stav 3, i 369, stavovi 3 i 4 ZKPK.

Pravni lek: Shodno članovima 374, stav 1.1, i 380, stav 1, žalba na ovu presudu može biti podneta u roku od 15 dana od dana uručivanja kopije presude.

Imenovani zapisničar tokom većanja i ročišta na kojem se glasalo:

Carla Gomes

Načinjeno na engleskom (službeni jezik), u Prištini, 08. decembra 2014 godine,

Predsednik sudskog veća

Jorge Martins-Ribeiro

Zapisničar

Carla Gomes

PRAVNI LEK:-

Ovlašćeno lice može podneti žalbu u pismenoj formi protiv ove presude preko Osnovnog suda u Prištini Apelacionom sudu u roku od petnaest (15) dana od datuma uručenja kopije ove presude, shodno članu 380, stav 1 Zakonika o krivičnom postupku Kosova.